

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. V.,
zastoupený: L. S., zákonná zástupkyně (matka), oba bytem P.,
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023, se sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 17.12.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2018 č. j.
MPSV-2018/238902-914 o příspěvek na péči

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28.11.2018 č. j. MPSV-2018/238902-914 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 17.12.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce zastoupený matkou jako zákonnou zástupkyní domáhal přezkoumání rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalovaného ze dne 28.11.2018 č.j. MPSV-2018/238902-914, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 22.6.2018 č.j. 61784/2018/PPA, kterým rozhodl nepřiznat žalobci příspěvek na péči.

2. **V žalobě** žalobce mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který obsáhle popsal, přičemž dle něho byl rozhodnutím ÚP i žalovaného zkrácen na svých právech, namítal jejich nezákonnost a navrhl jejich přezkoumání. Dle žaloby nebylo správně rozhodnuto, když při prvním posuzování byly vzaty na zřetel orientace a tělesná hygiena, které byly při odvolání v druhostupňovém rozhodnutí změněny na péči o zdraví a osobní aktivity. Bylo namítáno, že při orientaci v blízkém okolí domova se celkem vyzná, ale chodí pouze po známých místech, kde si je jistý, v doprovodu dospělé osoby; nelze ho posílat někam do provozu samotného, protože se zapomíná rozhlédnout a klidně vejde do silnice kdykoli a je-li rozčilený, neřeší, kam jde, což je život ohrožující. Je nutné mu zajistit podávání léků, protože to sám nezvládne během dne, má problémy ve škole se spolužáky, musí být pod neustálým dozorem asistentky či učitelky; kvůli svým diagnózám jedná afektovaně, vzteká se ve škole i doma; je nutno ho doprovázet i při osobních aktivitách. Dále nesnáší hromadné akce, nakupování, karneval, školní akce, proto má domluveno ve škole, že se těchto akcí nemusí účastnit, zůstává tedy doma, ale je tedy potřeba zajistit jeho hlídání. Také při hygieně je nutná asistence, protože při mytí se sice namočí, dlouze se sprchuje, poté prohlásí, že je hotov, ale zapomene se umýt, je nutné mu to připomínat a velice častým spouštěčem záchvatů vzteku je čištění zubů, u kterého musí být matka, protože žalobce denně důrazně odmítá čištění zubů. Závěrem bylo požadováno zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2018 i předcházejícího rozhodnutí ÚP ze dne 22.6.2018; byla požadována i náhrada nákladů řízení, ale bez specifikace.

3. **V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2018 č.j. MPSV-2018/238902-914** žalovaný popsal průběh řízení, kdy dne 18.4.2018 podal žalobce u ÚP (kontaktní pracoviště Plzeň-město) žádost o příspěvek na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), a po provedení sociálního šetření byl vypracován dne 5.6.2018 posudek o zdravotním stavu žalobce Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**), dle něhož nejde o osobu, která se dle § 8 odst. 1 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby; jde o osobu do 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti; dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k neschopnosti zvládat aspoň tři základní životní potřeby; posuzovaná osoba, tj. nezletilý žalobce, potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při následujících základních životních potřebách: orientace, tělesná hygiena, celkem nezvládá 2 základní životní potřeby. Poté ÚP rozhodl dne 22.6.2018 rozhodnutím č. j. 61784/2018/PPA (žalobci doručeno dne 4.7.2018) podle § 7 odst. 2 zákona příspěvek na péči nepřiznat; proti tomuto rozhodnutí žalobce podal v zákonné lhůtě odvolání, protože dle něho mimo uznaných základních životních potřeb dále nezvládá péči o zdraví a osobní aktivity, vyžaduje často každodenní plnou péči, stálý dohled, pozornost a neustále usměrňování.

Žalovaný jako odvolací správní orgán požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**), o posouzení stupně závislosti žalobce. PK MPSV posoudila zdravotní stav žalobce na svém jednání dne 13.11.2018 a podle výroku a odůvodnění posudku nejde o osobu do 18 Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři základní životní potřeby a tento stav existoval i k datu 18.4.2018. Žalobce podle přílohy posudku PK MPSV potřebuje pomoc při zvládání těchto základních životních potřeb: péče o zdraví a osobní aktivity, což neodpovídá žádnému stupni závislosti.

Dále bylo kromě citace § 7 a § 8 odst. 1 zákona uvedeno, že v posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je Aspergerův syndrom v korelaci s poruchou aktivity a pozornosti, dále doloženo astma bronchiale, alergie na roztoče, pedes planovalgi. Dle doloženého psychiatrického vyšetření (05/2018) je posuzovaný plně orientován v přirozeném prostředí až na časovou orientaci (i dle sociálního šetření). Komunikace vážně ve větší skupině lidí, řeč je mírně dyslalická, intelekt je průměrný, smyslové postižení nedoloženo, sluch je v normě, visus 5/5. Posuzovaný je léčen pro astma bronchiale, dle doložené spirometrie bez ventilační poruchy (FEV1 100 %), dýchání bez vedlejších fenomén. V pohybové oblasti je bez postižení jen pedes planovalgi, stoj a chůze jsou samostatné. Dle hodnocení OSSZ posuzovaný samostatně nezvládá dvě základní životní potřeby: orientace, tělesná hygiena. PK MPSV není v souladu s uznáním nezvladatelnosti uvedených životních potřeb - dle doloženého psychiatrického vyšetření je chlapec orientován plně. Podle sociálního šetření až na zaostávající orientaci v čase, v přirozeném prostředí orientován. PK MPSV uznala potřebu dohledu nad péčí o zdraví - pravidelná psychiatrická medikace, inhalace z plicní indikace, dále při osobních aktivitách - problematická sociální komunikace (zapojování se do kolektivu, navazování kontaktů), potřeba pomoci celkem při dvou základních životních potřebách. Další životní potřeby jsou vykonávány na věku odpovídající úrovni včetně tělesné hygieny uznané OSSZ. PK MPSV není v zásadním rozporu s provedeným sociálním šetřením a současně sdělila, že z doložených lékařských nálezů včetně nově doložené zprávy z plicní ambulance nelze prokázat potřebu mimořádné péče převyšující svým rozsahem a náročností péči o zdravé dítě stejného věku při ostatních životních potřebách.

Závěrem žalovaný zdůraznil, že shromáždil podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, kdy z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, doložená lékařská zpráva byla posudkově zhodnocena a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 13.11.2018 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. Po přezkoumání v rozsahu námitek uvedených v odvolání dospěl žalovaný jako odvolací orgán k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti této OSSZ ze dne 5.6.2018 (žalobce nebyl účasten jednání) vyplývá, že žalobce dle doložených zpráv a soc. šetření nezvládá orientaci (hraničně) a těl. hygienu, neuznává byla péče o zdraví (v tomto věku vždy dohlížejí rodiče) a ostatní živ. potřeby zvládne s kontrolou a dohledem. Kromě lékařských zpráv je připojena informace ze sociálního šetření ÚP ze dne 2.5.2018 i písemný popis matky žalobce o tom, jak zvládá základní Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

životní potřeby (orientace, komunikace, výkon fyziologické potřeby, mobilita, stravování, péče o zdraví a osobní aktivity). Dále je založen i posudek PK MPSV ze dne 13.11.2018 citovaný v rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2018.

5. **Podáním datovaným 17.12.2018** a doručeným soudu dne 15.1.2019 bylo soudu zasláno žalobcem vyjádření školy ohledně nutnosti asistenta pedagoga pro žalobce při výuce i ve školní družině. Následně ještě dne 22.2.2019 byla doručena zpráva z kontrolního psychologického vyšetření žalobce ze dne 4. a 20.2.2019.
6. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 1.2.2019 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.ř.s. (zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a zdůraznil, že má za to, že předmětné rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Žalovaný popsal celý průběh řízení před vydáním napadeného rozhodnutí ze dne 28.11.2018 a mimo jiné i uvedl, že dle něho PK MPSV dostatečně a přesvědčivě odůvodnila, z jakého důvodu nepotřebuje žalobce pomoc a dohled jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb orientace a tělesná hygiena. V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je Aspergerův syndrom v korelaci s poruchou aktivity a pozornosti. Dále bylo uvedeno, že u osob do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou zdravé osobě téhož věku. Dle žalovaného byly shromážděny podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Závěrem žalovaný vyjádřil, že postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy, a na základě provedených důkazů odvolání žalobce zamítl a potvrdil napadené rozhodnutí ÚP. *(Vyjádření žalovaného bylo soudem doručeno žalobci.)*
7. Soud dále zjistil, že **obsah správního spisu** zaslaného žalovaným v této věci odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného k žalobě.
8. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen správní orgán). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z **§ 75 odst. 1 s.ř.s.**, tedy v této věci k datu 28.11.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených

v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

9. Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
10. Dle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
11. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen příspěvek) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. V § 8 odst. 1 zákona jsou stanoveny podmínky ohledně osob mladších 18 let věku, a protože jeho znění bylo citováno i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud je znovu necituje.
12. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce i zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 28.11.2018 neobsahuje dostatek důvodů a to zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a soud rozhodl rozsudkem bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
13. Napadené rozhodnutí žalovaného dle názoru soudu totiž není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, když odstavec 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
14. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.
15. Posudek OSSZ a zejména PK MPSV nelze považovat za dostatečně vypovídající a úplný, nemluvě o objektivnosti, jelikož zejména v posudku komise absentuje vyjádření naprosté rozdílnosti hodnocení ohledně nezvládání základních životních potřeb uznaných OSSZ a PK MPSV. Dle OSSZ nezvládá žalobce orientaci (hraničně) a tělesnou hygienu, naproti tomu dle komise nezvládá péči o zdraví a osobní aktivity. O důvodu neuznání základní životní potřeby tělesné hygieny není v posudku PK ani zmínky a rovněž ohledně neuznání Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

orientace je toliko uvedeno, že dle psychiatrického vyšetření je chlapec orientován plně, dle soc. šetření až na zaostávající orientaci v čase, v přirozeném prostředí orientován. Soud však zejména postrádá vysvětlení, na základě jakých rozhodných skutečností došla komise k naprosto rozdílnému závěru oproti OSSZ ohledně zvládání či nezvládání předmětných základních životních potřeb.

16. Přitom ze sociálního šetření provedeného ÚP dne 2.5.2018 vyplývá mimo jiné, že žalobce sice provede základní hygienu za asistence matky, ale nesnese čištění zubů, musí mu je čistit matka, která mu musí i říct, aby si ruce a obličej opláchl, stejně tak se sprchuje s její pomocí, protože sám se není schopen umýt, nebo se umyje špatně; nehty na končetinách mu stříhá maminka; opak nebyl zjištěn a ani prokázán. Z psychiatrického ani psychologického vyšetření nevyplývají jiné odlišné skutečnosti, neboť předmětná vyšetření jsou zaměřena na problematiku školní docházky žalobce a jeho chování při zjištěných diagnózách porucha aktivity a pozornosti a Aspergerův syndrom. Rovněž z psychiatrické zprávy ze dne 16.5.2018 je sice zřejmé, že žalobce je lucidní, orientovaný, kontakt hodnotný, sociální reciprocita zjevná, jeví snahu o kontakt, hůře usměrnitelný, ale není z toho zcela patrné, co je míněno orientovaný a zda je to ve smyslu příslušné životní potřeby. Ani lékař OSSZ ani PK MPSV osobně nezletilého neviděli, když nebyl přítomen jednání, a tedy jej ani nevyšetřili. Proto by soud za situace, kdy se jedná o nezletilé dítě se zjištěnými diagnózami a s ohledem na výsledek sociálního šetření a doložené zprávy z psychologického vyšetření ze dne 23.4.2018 i s přihlédnutím k vyjádření matky nezletilého připojeného k Lékařskému nálezu pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení ze dne 28.5.2018 (MUDr. Ratislavová), očekával, že v takovém případě bude nezletilý pozván se zákonným zástupcem alespoň k jednání komise, aby jeho zdravotní stav ve vztahu k péči o něho byl řádně objektivně posouzen. Soudu je samozřejmě známo, že vyšetření žadatele o dávku není podmínkou k posouzení jeho zdravotního stavu, ale jestliže není žadateli vyhověno, je na místě alespoň v ojedinělých případech provést jeho vyšetření přítomným odborným lékařem, tj. v této věci psychiatrem. Právě kvůli tomu, že se jedná o nezletilé dítě, je nutno velmi pečlivě vážit všechny rozhodné skutečnosti, aby nedošlo k poškození práv žadatele o dávku.
17. Rovněž není patrné, jaká kritéria byla brána zejména komisí v potaz při hodnocení „sebeobslužnosti“ nezletilého ohledně předmětných životních potřeb, i když v § 10 zákona je stanoveno: U osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.
18. K tomu soud podotýká, že u nezletilého téhož věku jako je žalobce (9 let), by neměl být žádný problém ohledně tělesné hygieny, co se týká běžného umytí rukou, obličeje i celého těla a stejně tak čištění zubů, i když ne vždy je s jejich výsledkem rodič dítěte plně spokojen. Avšak v případě žalobce je nutno tyto úkony činit stále pod dohledem matky a čištění zubů mu musí provádět matka, což u zdravého dítěte v tomto věku není obvyklé. Je

tedy otázkou, jaká konkrétní kritéria a kým stanovená brala OSSZ i PK MPSV za rozhodující při stanovení zvládání či nezvládání základních životních potřeb.

19. Stejně tak ohledně orientace přece nejde jen o ni v přirozeném prostředí, protože se žalobce nepohybuje stále ve stejném prostředí, ale to se mění např. ve škole (jiná třída či družina, než do které chodil původně, jiné podlaží, jiná budova atd.), přitom v tomto věku by již dítě mělo chodit ze školy domů bez doprovodu, pokud se nejedná např. o velmi frekventovanou cestu bez přechodů se signalizací atd.
20. Dle názoru soudu proto předmětný posudek PK MPSV v testu objektivnosti, úplnosti, přesvědčivosti a srozumitelnosti plně neobstál, proto je nezbytné jej řádně doplnit a to i tak, aby byl srozumitelný i pro osoby nemající medicínské vzdělání. Soud sice chápe, že na posudkové komise je kladen příliš velký nárok ohledně počtu projednaných věcí měsíčně, avšak ani tento fakt nemůže jít na úkor žadatelů o dávku závislou na posouzení zdravotního stavu. V naznačeném směru proto PK MPSV dostatečným způsobem doplní předmětný posudek ze dne 13.11.2018 a přitom dostatečným způsobem bude postupovat ve smyslu vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, a to zejména ve smyslu § 1 odst. 4 (v něm je mimo jiné stanoveno, že přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby) a § 2b), který odkazuje na přílohu č. 1 této vyhlášky.
21. Soud ještě připomíná, že pro něho je rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci 28.11.2018, proto nelze zohlednit další zprávy doložené matkou v průběhu soudního řízení po tomto rozhodném datu – ty mohou být hodnoceny toliko při podání nové žádosti, ale zase pouze k měsíci, v němž je žádost o příspěvek na péči podána, lze z nich však zjistit, jak se zdravotní stav žadatele vyvíjel.
22. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2018 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce. Žalovaný tedy vyžádá doplnění posudku PK MPSV ze dne 13.11.2018 ve shora naznačeném směru (případně připojí i tento rozsudek pro lepší orientaci komise pro doplnění posudku) a po jeho doplnění znovu ve věci rozhodne. Tímto právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce sice v žalobě požadoval přiznání náhrady nákladů řízení, avšak nijak je nespecifikoval ani v průběhu soudního řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 18. prosince 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.